

நிலயைங்களில் எல்லாம் பொருட்களுக்கு வரி விதித்ததால் மக்களிடமிருந்து முன்னயை மாதிரி உதவியை எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே இப்படி பல்வற்றோ வழிகளில் சரோம பணமே இயக்கத்தலை இயக்க உதவின."

திலகன் விபரித்துக்கொண்டு போனான் .

சிலைவமணி அவளர்களிருவரையும் அம்மா கப்பிடுவதாக வந்து சொன்னாள் . அவளை கள்ளமாக அளவிடுகிற திலகனின் பார்வை கனகனுக்குப் புரிந்தது. இவன் விரும்புகிறான் .மனதில் பச்சாத்தாபம் எழுந்தது. இவனைப் பற்றி நான் சரிவர அறியவில்லை எனவும் தோன்றியது.

கழகாய்ச்சியிருந்தார்கள் . இருவருக்கும் மணி சிறிய குண்டாளக் கோப்பையில் ஊத்திக் கொடுத்துள்ள . கமலம் ஏதோ தயைல் வலையில் மண்குந்திலிருந்து மும்முரமாக மழை கியிருந்தாள் . சனென்னை வானொலியில் அன்று காற்றாக இருக்கும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள் . அதிகமாக அப்படியான அறிவிப்பு அந்தப் பகுதிக்கும் சரியாக இருப்பது வழக்கம் . அதனால் யாரும் தொழிலுக்குப் போகவில்லை. லிங்கன் வந்து அன் டனையும் நகுலனையும் கட்டிக்கொண்டு போயிருந்தான் . அவன் பாட்பட்டு எழுதிய கடிதம் அன் டனோடு போய் விட்டிருந்தது. நாலாந்து நாட்களுக்கு முன் எழுதியது. அவளிடம் போய் சரோமல் இழுபடவே அவனுக்கு அந்தரமாக இருந்தது. இருளத் தொடங்கியிருந்தது.

"வாவனரா. காமபில தமிழன் சிந்திய ரத்தம் வீடியோ கசட் இருக்கு. சுந்தரம் வீட்டு ரிவில் போட கட்டிடுக கிறம் . ஓம் என்றவையள்' என்று அவனை திலகன் கப்பிட்டான் . அவளின் நினையை விருட்ட உதவியாயிருக்கும் என்று புறப்பட்டான் . காமபில் யாரும் இருக்கவில்லை. சுவரோடு அகன்ற இரு வாங்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. ஆளுக்காள் ஓவ்வொன்றில் ஃபிரியாக ஏறி கால்களையீட்டினார்கள் . படுத்துக் கிடந்தபடி கதையளப்பில் ஈட்பட்டார்கள் .

வாங்கில் கிடந்த புத்தகங்களை அவன் கிளறிப் பார்த்தான் . சமீக விஞ்ஞான வளையீட்டு மனதைக் கவர்ந்தது. உதவை போல் நிறையப் புத்தகங்கள் வளையீடு வண்டும் என்று நினதை தான் . புத்தகங்களை புரட்டியபோது அவன் எதிர்பார்த்தது போல் சாதி பற்றிய கட்டுரை ஒன்றும் இருந்தது.

திலகன் எழும்பி ரு இன் வண் கசட்டில் இதயக்கோவில் கசட்டைச் சரூகினான் . காமப் மழுவதையும் சோகத்தோடு கப்பிய பாட்டுக்கள் ஆக்கிரமித்தன. அவன் மனநிலையில் கடைகநல்லாயிருந்தது. "இந்த வீடியோவை முன்னம் பார்த்திருக்கிறாயா?" என்று திலகன் கட்டான் . பெரும்பாலும் உள்ளுக்க ஓடின படம் என அன் டன் சொல்லியது ஞாபகம் வந்தது. இல்லலை என தலையாட்டினான் .

"இந்த முறை கலவரத்தால் கொழும்பிலிருந்து பல கப்பல்கள் அகதித் தமிழர்களை

நிறைத்துக் கொண்டு வந்தன. லங்காராணி, மரே இப்படி கடசையாக இந்திய சூற்றுலா சிதம்பரக் கப்பலும் வந்திருந்தன. ககே.கே.எஸ். துறமைகத்தில் அவர்கள் இறக்கப்பட்டதையும் அயலிலுள்ள நடலேஸ் வராக் கல்லூரி காயப்பட்டவர்களை பராமரிக்கும் ஆஸ்பத்திரியாகப் செயற்பட்டதையும், அவர்களின் சிறிய பட்டிகளும் வீடியோவாக் கப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் முழுமையாக பங்களித்திருந்தார்கள். அதோடு பழைய கலவர புள்ளி விவரங்களை இணைத்துமிதவாத அரசியல் செயற்பாட்டை விபரித்ததும் இப்பிரச்சனைகளின் காரணிகள் எவ்வளவு என்பது பற்றி விளக்கம் கொடுத்து ததுமாக. நல்லமுறையில் படமாகியிருக்கிறார்கள்” என்று சிறிய விளக்கமே கொடுத்து தான்.

“நீ அருளர் எழுதிய ‘லங்காராணி’ புத்தகம் வாசித்திருக்கிறாயா?” என்று மலேம அவன் கேட்டான். அவன் அப்புத்தகம் பற்றி களே விப்பட்டிருக்கிறானே தவிர, காணவில்லை. “இல்லை” என்றான்.

திலகனும், தானும் இயக்கத்தில் இழுபடாவிட்டால் வாசித்திருக்க மாட்டனே” என்பது சட்டனெ புரிய, தவறை உணர்ந்து கொண்டான்.

“77 கலவரத்தின் போது கொழும்பிலிருந்து அகதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த கப்பல் லங்காராணி. அந்த கப்பலில் வந்தவர்களில் ஒருவராக இந்த அருளர் இருக்க வேண்டும். அந்த கப்பலில் இருந்தவர்களைக் கொண்டு எமது மக்களின் அபிலாஷைகளையும் ஊசலாட்டங்களையும் இளைய மட்டத்தினரின் குமுறல்களையும் தத்ரஃபமாகவும் அழகாகவும் படதை திருந்தார” எனப் பெரிய விளக்கமே கொடுத்து தான்.

“அந்தக் கதை ஒரு சாம்பிள் அதைவிட மோசமான இம்முறை அவலத்தையும் களஞ்சியப்படுத்தும் முயற்சியாக தமிழன் சிந்திய ரத்தம் வீடியோவை எடுத்து திருக்கிறார்கள்” என்று மலேம சொன்னான். “உனக்குப் படம் பார்த்தா விளங்கும்” என்றவன் பாட்டுக் கசடீ ஒரு பக்கம் முடிந்திருக்கவே மாற்றிப் போட எழும்பினான்.

“டீ ஏதும் குடிக்கப்போறியோ. எனக் கேட்டான்.

“போட்டால் குடிக்கிறதற்கு என்ன” என்றான் கனகன். திலகன், “நீ யும் என்ற களே தான்” சொல்லி சிரித்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றான்.

அவனுக்கு அந்தப் பெரிய கட்டுரையை வாசித்து முடிக்க முடியாது என்று பட்டது. மஃபி பழைய இடத்தில் வைத்தான். அலுப்பிக்கவே, அவனும் எழும்பி உள்ளே போனான். ஹாலின் ஒரு மலையில் ஒன்றிரண்டு கிரனட்டைகள், எம் 80 பிளட்டைகளுடன் கஃபிய தகரக் கஃபுகள், சிறிய வயர்க் குவியல், சற்றுத் தள்ளிப் பேப்பர் புத்தகக் கட்டைகள், சுவரில் பல நோட்டீஸ் படங்கள் என இருந்தன.

கனகன் வியப்புடன் அவற்றைப் பார்த்தவாறு நின்றான். ஒருவித அறியும் ஆர்வம் அவனும் எழுந்தது. டீ யுடன் வந்த திலகன் ஒரு படத்தைக் காட்டி “இவனை உனக்குத் தெரியுமா” என்று கேட்டான். தெரியாது என அவன் தலையை ஆட்டினான். “ஒரு தடவை இங்கிருக்கும் அகதி முகாம் ஒன்றுக்கு இந்தியாவிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை படகில் ஏற்றி வந்த போது நவீயால் சூட்டக் கொல்லப் பட்டது விட்டான்”.

அவனோடும் கபிட இறந்தவர்கள் படங்களும் அந்த நோட்டீ சில் இருந்தன. “சிறந்த ஓட்டி. அவனுடைய இழப்பு எங்களுக்கு எல்லாம் பெரிய பாதிப்பு” என்றான்.

அவர்களின் வாழ்க்கை இன்னொரு விதமானது என்பது கனகனுக்குப் புரிந்தது. அதில் பெருமபை படுவது, கலயாணம் கட்டி வாழ்வதில்லை. அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கு உயிரதை துறப்பதுதான். சாதாரணமாக எல்லாருக்கும் உள்ள கடமகைமற்றது விட்டதால் இப்படி ஒரு சிலரின் மலே போராட்டம் பொறிந்து விட்டது. முன் விராந்தபை பக்கம் பழையபடி இருவரும் வந்தமர்ந்தார்கள்.

பனை மரங்களிலிருந்து இதமான காற்று தவழ்ந்து வந்தது.

“எப்படியடா. உன்னை ஆள்? என்ன சொல்லாளடா?” என்று திலகன் நக்கல் சிரிப்புடன் கேட்டான். அவனுக்கு ஓட்டை வாயன்” என்று அண்டனைத் திட்டவணேட்டும் போல தோன்றியது.

‘எந்த விதமாக இயக்கத்துக்குப் போனான்’ என்பதை அறிய நல்ல சந்தர்ப்பம் என கனகனுக்குப் பட்டது. “என்னை விட்டா. உனக்கு எப்படியடா இதில் இன்றரஸ்ட் வந்தது” என்று கேட்டான்.

“எதகைக் கேட்கிறாய்” என விளங்காமல் திலகன் அவனைப் பார்த்தான். மணியபை பற்றிக் கேட்கிறானோ என்று நினைத்தான்.

கனகன், “இயக்கத்துக்குப் போனதைக் கேட்கிறேன்” என்ற போது மச்சு வந்தது.

ஓ! அதுவா. ஒருவிதத்தில் உங்க நடந்த பிரச்சனைதான் காரணம் என்று சொல்லலாம்” தொடர்ந்தான். “அக்கா தற்கொலை செய்ய முயற்சித்ததை அறிந்த போது வீட்டில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. சின்னக்கா அண்ணனை ஏசினாள். கடசையில் என்னைப் போகச் சொன்னார்கள். சாதியதை தடுக்கி பிடிப்பதும் அதன் காரணமாக அக்காவை வறொப்பதும் எனக்குப் பிடிக் காமல் இருந்தது. இங்க வந்த போது எனக்கு உங்கள் எல்லாரையும் பிடிச்சுப் போச்சு. திரும்பிய போது எல்லாரும் என்னைச் சமூழ்ந்து கொண்டே ஆவலாக செய்திகள் கேட்டார்கள். இருந்தாலும் சின்னக்கா அடிக் கடி போறதை விரும்பவில்லை.

அண்ணன் ஏன் அப்படி மாறினானோ தெரியவில்லை. துப்பரவாக போவதை விரும்பவில்லை. சின்னதுகள் அக்காவைப் பற்றிக் கேட்க ஆசைப்பட்டதுகள். அடுத்த கிழமனை நானாகவே இங்கு வர வளிக் கிட்டனே. அக்காவை பார்க்கப் போகிறேன், ஏதாவது சொல்ல வணுமா என்று விசமத்துக்குக் கேட்டனே. அண்ணன் என்னை அடிச்சு அறையில் பட்டி வச்சுட்டான்.

இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த குமார் எனப் பள்ளி நண்பன். எனப் பிரச்சினையை அவனோடும் ஏற்கனவே கதைத் திருந்தனே. அவன் ஒரு ஐடியா தெரிவித்தான். “டயே நீ வந்து எங்க காமப்பிலே இரண்டு நாள் நிண்பிட்டுப் போ. உன்னை இயக்கத்திற்குப் போனவன் என்று நினைப்பினம். பிறகு உன்னோட யாரும் சலோலிக் கு வரமாட்டினம்” என்றான்.

தம்பி மல்லமாக அவனுக்கு செய்தி அனுப்பினேன்.

அவன் வீட்டில் வந்து என்னகைக் கப்பிட்டான். அண்ணனுக்கு இயக்கம் என்றால் சிறிது பயம். பசோமல் கதவதை திறந்து விட்டான். எங்கட ஏ.ஜி.ஏ. பிரிவில் வலை செய்வது நல்லதில்லை என பட்டதால் இங்கே வந்தேன். இப்ப என் மனசுக்கு ஆறுதல். அக்காவை வறொக்கிறதற்கு சரியான காரணமில்லை. சாதி களெரவப் பிரச்சினைகளை எவ்வளவு காலம் வதைத் திருப்பார்கள் பார்க்கலாம்.”

கனகனுக்கு கடைக்கட்டு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

மாலை எட்டு மணிக் கு பெடியள் சட்டை காம்பிற் குள் புகுந்தது. சூந்தரத்தின் வீட்டில் வீடியோ போட்டுப் பார்க்கும் போது அனடனும் நகுலனும் வந்து விட்டார்கள்.

படம், யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உண்மைகளை சிறிதளவாவது உணரவைக்கும் தன்மை படத்தை ததாக இருந்தது. அரசாங்கமும் தமிழ் தலைவர்களும் ஏமாற்றியதை கோர வடைபட்டுத் தி விளக்கமாக திரியப் பட்டுத் தினார்கள்.

“இந்த வகைப் படங்களையும் செய்திகளையும் திரும்பத் திரும்ப போட்டுப் பார்க்குதால் தான் எங்களுக்கு ஓரளவு மக்களைப் பற்றி அறிய முடிகிறது. சிந்திக்க முடிகிறது. மக்கள் நல ஆய்வுத் திட்டங்களை வரையறுத்து செயல்படுத்த ஊக்கம் பெறுகிறோம்.” திலகனின் பச்சு சிறிது அசர தான் வதைத்தது. இயக்கம் ஒரு தாயாய் ‘இருக்கை நீட்டி கப்பிடுவது’ போல் பிரமேதை தோன்றியது. விலங்கிடப் பட்ட தமிழன்னை விடாதலகைக்காக கப்பிடுவது போலப் பட்டது.

படம் முடிந்தபிறகு பெடியள் கலையை அவர்கள் காம்பிற் கு திரும்பினார்கள்.

வீடியோக் கசட்டை வதைத்து விட்டு பொறுப்பாக நிற்கிற ரவியோட கதையைக் கொண்டு சமயைலுக்கு உதவி செய்தார்கள். அங்கயே சாப்பாட்டையும் முடித்துக் கொண்டார்கள். கருவாட்டுக் குழம்பும் சோறும் ருசியாக இருந்தது. பழக்கமாக இருக்க. “ரவி, நாங்க போயிட்டு நாளை வாறம். அக்கா வீட்டை தங்கியிடுவனே” என்று விடை பெற்றான். திலகன் வரும் போது காற்று அடங்கி விட்டிருந்தது.

மன்னி வீட்டு வளவில் சாக்கையும் பாயையும் போட்டு படுக்கை விரித்தார்கள். கனகனும் அவர்களோட வந்திருந்தான். வசந்தி கடிதம் தர அந்தரப்பட்டதையும் வலை அலசை சலில் பிறகு வருகிறனே என காய் வெட்டிப் போனதையும் அனடன் திரிவித்தான். திலகன் சிரித்தான். “இதனை ...சொல்லாமலே விட்டிருக்கலாம்” என்றான்.

“ஏன் கனகு நீ அவயள் வீட்டில் நேரே போய் கட்டுக் கட்டிக் கொள்ளன். எங்களைப் போல நீ இயக்கமில்லையே” என்று நகுலன் கட்டான். திலகனுக்கு அப்பவே அனடனின் நிலைமை புரிந்தது. பாசறை வகுப்புகள் நடப்பெறும் போது சூயவிமர்சனம் கட்சியாக நடப்பெறும் ஒவ்வொருவரும் தம்மைப் பற்றிய பல விசயங்களை அதிலே திரிவிப்பார்கள். தம்மைப் பாதித்த சாதி, சூய, பணை பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் கணிசமான அளவு சொல்வார்கள். அனடனும் தன்னுள் மறைத்து வதைத் திருந்த வசந்தி மலேள்ள காதலதைத் திரிவித்திருந்தான். காலம் வர திரியப் பட்டுத் தலாம் என காத்திருந்தான். இயக்கம் என வளிக் கிட்ட பிறகு, காதலாவது, குடும்பமாவது?? அவனில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆபத்தை முதலில் எதிரநோக்கிப் போகிறவர்களாக இருப்பதால் வாழ்வைப் பற்றி திடமாக நினகைக் முடியாதிருந்தது. கனகன் அவளை விரும்பிய போது உதவி செய்திருக்கிறான்.

திலகனுக்கு அன்டன் மலே அனுதாப உணர்வு பிறந்தது. யார் யார் மலே அனுதாபப் படுவது. வறறுப்புடன் சிரித்துக்கொண்டான்.

“டயே, நகுலன் சொலறது சரிதான். காலத்தகை கடத்தாமல் வீட்டில் நரேபேயோய் கததைத்துப் பார். இல்லாவிட்டால் நாங்கள் கதகை கிறமடா” திலகன் கபறினான்.

ஆச்சரியத்துடன் கனகன் அவர்களபை பார்த்தான். ‘இயக்கம் பொதுவாக பலரமைற்றி விட்டது. சிந்தனை வீச்சையும் செயல் துடிப்பையும் சிறிது கபிட்டி விட்டது. புரிந்தது. சிறியவர்களபை பெரியவர்களாகி விட்டது. பெரியள் அணியில் திலகனைத் தவிர மற்றவர்கள் உள்ளபர். அவன் சம்பந்தப்படுவதை நல்லபடியாகப் பார்க்க மாட்டார்கள். அண்ணா உட்பட பலர் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி விடுவார்கள். பாவம் அண்ணி. அவட ஓரே இரத்த உறவாய் வந்து நிற்பவன் இவன். தன் விடயத்தால் அக்காதம் பியின் உறவு பாதிக்கப்பட வணேடாம். கணநரேத்தில் ஓடிய சிந்தனையால் “மச்சான் நரேம் வரகேகை நானே கடைகிறனே” என்றான்.

ஐயனார் திருவிழா அங்கு விசடேமாக நடக்கிறதொன்று. வருசத்தில் ஓராநாள் வருகிற அன்று ஆடு வட்டும் வளேவி சிறப்பாக நடபை பெறும். எல்லாரையும் மகிழ்ச்சி பற்றிக் கொள்ளும். ஆண்பகுதியினர் வீட்டிலேகசிப்பு. கள் போத்தல்களைச் சரேப்பார்கள். பெண்கள் வீடும்ணக்க ஆட்டக்கறி சம்பைப்பார்கள். ஓவ்வொரு வள்ளக்காரர்களும் இரவில் தம்மொடு தொழிலுக்கு வந்தவர்களபை. வருபவர்களபை, நண்பர்களபை விராந்துக்கு அழபைப்பார்கள். சிலெலன் அப்பி கனகனைக் கபிப்பிட்டிராந்தான். வீட்டக்குள் நுழைகிற போது ருசியான மணம் அவனை மயக்கியது. அவன் வயசு மட்டத்தில் ராஜன், குகன், சபசேன் போன்ற பெரியளும் சிலெலன் வயசு மட்ட ஆட்களும்பலர் இராந்தனர்.

ராஜன் அண்மகை காலமாக ஊரால் விமர்சிக்கப்பட்டும் வருபவன். குலனைப் பகுதியில் மணம் முடித்தவன். மனைவியதை தினமும் அடித்துத் துன்புறுத்துவதாக அவனைப் பற்றிச் செய்திகள் வந்து கொண்டிராந்தன. வதந்திகள் பல. அதனால் பொதுவாக அவனை பலருக்குப் பிடிக் காதிராந்தது.

வறெயில் இராந்த அவன் கனகனை விமர்சிக்க வளெிக்கிட்டான். “பெரிய இயக்கப்பிரபு வந்திட்டார்” நீ அவனின் (திலகனின்) கயாள தானடோ” என சடேடபை பற்றினான். “என்னபை பற்றிக் கதகைக் கனக்கு என்னடா இரூக்கிறது. பொத்தடா வாயை” என அவனைப் பிடித்துத் தள்ளினான். அவன் தொடர்ந்து தாக்க முயற்சிக்கவே கனகனுக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டது. உருட்டித் தள்ளினான். பலருக்கு இவன் அவர்களபை சரேவது பிடிக் காமல் இராந்தது. அந்த நனைப் பினாலும் மறிக் வந்தவர்களபையும் உததைத்துத் தள்ளினான். சிலெலன் பாய்ந்து இவன் திரிப் பிடித்தான். மற்றவர்கள் ராஜனை அமுக்கினார்கள்.

“வளர்ந்து விட்டவன்” என்ற நனைப்பு சிலெலனுக்கு உறதைத்தது. தனியாளாக தொழில் செய்க்கபிய வல்லமைபடதைத் தவன். ராஜனைப் பார்த்தான். அவன் சிறிது மடோடன்.

மரூண்டு நின்ற கமலத்தையும் சிலெலமணியையும் பார்த்தான். அவனுள் ஏதோ யோசனைகள் எழூந்தன. ஓரூமாதிரி இரூவரையும் சமாதானப்படுத்தி சாப்பிட வதைத்தான். பரிமாறூகிற போது கமலம் கனகனை அனுதாபத்துடன் பார்த்தான். கைகழுவியதோடும் அவன் விடபைறூக்கொண்டும் போய் விட்டான்.

மனசு கழம்பியிருந்தது. நரேவீ ட்டைப் போய் சரேந்தான். நரேம் சாமத்தை எட்டுவதாக இருந்தது. கதவு சாதியிருந்தது.

தட்டி எழுப்பமணம் இல்லாததால் மூன்னால் இருந்த மணம் விராந்தையில் காலநீ ட்டிப் பட்டது. குளிர் தரணை மனசுக்கு இதுமாக இருந்தது. முகிற் கட்டங்களின் அசைவும் நட்சத் திரங்களின் மினுமினுப்பும் சிந்தனை ஓட்டத்தை தீ விரப்படுத்தியது. கட்டுதலாக உழைப்பைப் பற வழிபார்க்க வணேடும். எப்படி முயலலாம். தற்போதைய நிலையில் வீ ட்டுச் செலவுக்கு முப்பது முப்பதந்தே வருகிறது. அதோடு கொஞ்சம் கறிக் கும் வருகிறது. சிறிய வள்ளங்களில் தொழில் நடப்பதால் அங்கே வளப்பம் நிலவவில்லை. பெரிய வளம் இல்லாதிரும்பும், கடல் வலயச் சட்டங்களும் அவர்களையப் பெரிதாகப் பாதித்திருந்தன.

'சுயமான தொழில் ஓரளவு பரவாயில்லை போல பட்டது. பகலிலே கடையும் ஒன்று போட்டால் ஓரளவு சமாளிக்கலாம் என நினைப்பு திடப்பட்டது.

அப்படியே கிடந்தவன் தங்கிப் போனான்.

அடுத்தநாள் தொழிலுக்குப் போக அலுப்பாக இருந்தது. வாசிக்கசாலைக்குப் போய் பப்பைப் பார்த்து விட்டது. செல்லன் வீ ட்டுக்குப் போனான். விரும்பின்குப்பைகள் துப்புவாகக் கப்படாது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் கிடந்தன. வலையை எடுத்துப் போட்டு சரிபார்க்கத் தொடங்கினான். திருவிழாவின் போதும் நண்பர் சட்டைக் காணவில்லை. பிறகும் கண்ணில் படவில்லை. 'எங்கே போய் தொலைந்துவிட்டார்கள்?' அவனால் யோசிக்க முடியவில்லை.

அண்ணி வீ ட்ட போகாமல் வந்திருந்தான். கமலம் ததே தண்ணிகொண்டு வந்து வதைதான். அவளுடன் கதைத்துப் பார்த்தால் என்ன? என்று தோன்றியது. மன்னியிட சினகீதி. இவளுக்கு திலகனைப் பற்றி ஏதுவாச்சும் தெரிந்திருக்கும். "மச்சான் ஆட்களை காணவில்லை. உனக்கும் ஏதும் தெரியுமா" என்று கேட்டான். அவள் அவனைப் பார்த்து முறுவல் பித்தான். நேற்று நடந்தது அவளுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

"அவயள் கம்பை வீ ட்டை திரும்ப கொடுத்திட்டினமாம் என்றான். மறே கொண்டு கேட்க தயக்கமாக இருந்தது. மன்னியிட்ட ஓரூக்கா போய் வருவது நல்லது போலப்பட்டது. "அப்பா வந்தால் சொல்லு. மன்னி வீ ட்டை நிற்கிறேன்" என்று விட்டுக் கப்பை அவளிடம் கொடுத்தது விட்டு எழும்பினான்.

அங்கே அண்ணி சமத்தைக் கொண்டிருந்தார். "உன்னைக் காண்காணலை. இண்டைக்கும் ஏதும் புதுப் பார்ட்டி நடக்கிறதோ?" என்று கேட்டார். அவளுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. செல்லனையும் காணவில்லை. ஒருவளே இருக்காமோ என்று நினைத்தான். தெரியவில்லை என பதிலளித்தான்.

, இண்டைக்கு தொழில் இருக்காது போல தோன்றியது. "மச்சான் ஆட்கள் எல்லாம் எங்கே அண்ணி" என்று விசாரித்தான். "போட ஓட்டத்தை கையளிக்கினம்" என்றான். "நீ காணலையா?" என்றார். "அப்பா வந்திட்டார். உன்னை வரட்டாம்" என்றான் அண்ணியிடம் வந்த கமலம். தொழிலுக்குப் போகப் போறார் என்று புரிந்தது. படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே போகிற போது செல்லன் வலையை ஒழுங்கு பண்ணுவதில்

மும் முரமாக இருந்தான் .

தொழிலில் ஈடுபடும் போது.சுயநினைப்புகள் பற்றித் து புகிறதும்.

வலையை இழுத்து கடலில் போட்ட பிறகு சிறிது ஓய்வு கிடைத்திருந்தது. சிலைலன் பீ பி ஓன்றை எடுத்துத் து பத்த வசை சான் . கனகன் அவனிடமிருந்து வந்த திலை பாக கை வாங்கி வாயில் போட்டுக் கொண்டான் . நிலா வளிச்சம் இரவை பகலாக் கியது. கோட்டைப் பக்கமிருந்து அடிக் கப்பட்ட ஒரு குண்டு எங்கயேயோ விழுந்து வெடிக் கிற சத்தம் கேட்டது. கடற்கரைப் பக்கமிருக்கிற அந்தக் கோட்டையால் மீ னவர்கள் பரிசுதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள் . அயலில் இருந்த குடியிருப்புகளும் கடகை கண்ணிகளும் அதிகமாகக் கதி கலங்கின . "சரிதான் . இவங்கட கொட்டத் தை அடக்கினால் எவ்வளவு நிம்மதியாக இருக்கும் " சிலைலன் அலுப்புடன் பரூமபிச்சு விட்டான் .

சத்தம் அடங்கிவிட இயல்பான போக்கில் கதகைக் கத் தொடங்கினார்கள் .

ராஜனைப் பற்றிப் பச்சு வந்தது. இவனைப் பற்றிய விமர்சனம் வாலயை மனப் பகுதி முழுதும் பரவியிருந்தது. 'இவ்வளவு பெரிய இன்னொரு பகுதியில் முடிச்சுவிட்டு தலகை மூர் நிறுக்கிறான் ' என்ற போது ஊரே திட்டியது. குலனைக் கும் இவர்களும் கும இரத்தத் தொடர்பு இருந்தது. அங்கே அவர்களின் ஒரு வரேப் பகுதி (சுகோதரர்களின் பிள்ளைகள் என) வரேபின் றி பதிப்பு உத்தியோகம் என இவற்றில் வெகுவாக முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டிருந்தது. எழுபது எழுபத்தனைத் து குடும்பங்கள் இருந்தபோதும் பாரக் கிறபோது எண்பது வீ தத்துக் கு மறே பட்டவர்கள் பதித்தவர்களாக இருந்தார்கள் .

தொழில் சயெப்பவர்கள் ஓன்றிரண்டு போக அருகிக் கொண்ட போய்க் கொண்டிருந்தது .அந்த அருகிற வீ தத்தில் அகப்பட்ட ஒரு குடும்பம் . அவனுடைய அப்பன் கடலுக் குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தவன் . அவனுக் கு புத்தியும் சிலவேளை சுகமில் லாது போய் விடும் . அவளின் சித்தப்பன் அண்ணனின் போக்கைக் கவனித்து விட்டு நல்ல பெரியன் என்று ராஜனுக் கு கட்டி வதைத் திருந்தார் . பதிப்பறிவுக் கு வாலயை மனப் பகுதி , அவ்வளவாக முக்கியத்துவம் கொடுத்து திருக் கவில்லை. அதனால் அவன் உடம்பு வளர்ந்திருந்த காட்டு மனிதன் போல இலகுவில் பொறுமையிழப்பவனாய் இருந்தான் .தொழில் சயெகிறவன் மகள் என பதால் அவளை முடித் திருந்தான் . இளவயதிலே தாய் இறந்து போனதும் , தகப்பன் தாய் மலே வதைத் திருந்த அளவுக் கு அதிகமான அன்பும் வறே அப்பனைக் குடிகாரனாக் கி விட்டிருந்தது. விதி, அவளை மோசமான நிலகைக் குத் தள்ளி விட்டது. அதனால் அவள் பிரச்சனைக் குள்ளான போது அனாதரவானாள் .

.அவள் பெட்டையாய் வறே இருந்தாள் . வயசு வித்தியாசம் கட்டி அதிகம் .இவன் எதிர் பார்ப்புக் கும் அவளும் கும் பரிய இடவெளி இருந்தது. அதை அறியும் வயசும் அவளும் கு இருக் கவில்லை.அது இருவர் வாழ்வையும் குட்டிச் சுவராக் கி விட்டது.

"உவன் மனிசியைப் போட்டு அடிக் கிறானாம் " கனகனின் பச்சைக் கேட்டு விட்டு சிலைலன் சிரித்தான் .

"ஊர் உலகத்தில் நடக் காததா?" உனக் கு அவன் மலே ஆத்திரம் " என்றான் . தொடர்ந்து "குடும்ப விசயம் பாரும் . மோசமானாலும் யாரும் கதகைக் கலோது" என்றான் .

"வாசிகசாலகைக் குழை தலையிடலாம் தானே" என்றான் அவன். "தம்பி உவயளோட சரேந்து இப்படிக் கதகைக் கிறாய்" என்றான். இப்படித் தரக்கித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது பிளாஸ்டிக் படகு ஒன்று தீவுப்பக்கமாக நோக்கி இரந்ததுகொண்டு வந்தது.

கப்பிட்டுத் தொலைவில் வந்தபோது அன்டன் மோட்டரைப் பிடித்திருப்பது தெரிந்தது. அவன் 'அன்டன்' என்று கத்திக் குரல் கொடுத்தான். அவனும் சிலரோ பண்ணி. திருப்பிக் கொண்டு வளளத் திறக்கிட்டு ஓட்டி வந்தான். அவனோடு நகுலனும் திலகனும் இருப்பது தெரிந்தது. "என்னடாப்பா விசயம் பெரியவர் ஓரூத் தரயையும் ஊர்ப்பக்கம் காணலையே" என்று கேட்டான்.

"அக்கா சொல்லியிருப்பாவே" என்றான் திலகன்.

"கொடுத்துவிட்டாச்சா?" என்று கேட்டான்.

ஓம்" என்ற திலகன் இவனும், அவனும் இனி அக்கரையிலிருந்து போர்ட் அன்டன் சோகமாக சலெலனாகும் திலகன் மலே அனுதாபம் பிறந்தது. "தம்பி அக்காவைப் பார்க்க அடிக் கடி வருவியோ?" என்று கேட்டார். "வராமல் அண்ணை. கிழமையிலே ஓரூ நாள் வரக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த ஏ.ஜி.ஏ.யிலே தொடர்ந்து வலையைச் செய்கக் கேட்டிருக்கிறேன். ஓம் என்றவர்கள்" என்று விளக்கமளித்தான்.

"எங்களையெல்லாம் மறந்து விடுவியோ?" கனகா கேட்டான். "எப்படி மறக்க முடியும்?" என்கண்கலங்க பதிலளித்தான்.

"சரி, கனகா நாங்கள் தீவு ஏ.ஜி.ஏ.யை சந்தித்து விட்டு திரும்பவும் வண்டும். பிறகு சந்திக்கிறோம்" என்று விடைபெற்றான். கையசவையோடு பிரிந்து சென்றார்கள். நடப்பை சூழ்ந்த அவர்களின் நடத்தகைகளை சமீபவாள்ளவர்கள் எப்படி விமர்சித்தாலும் தொடரவே செய்யும்.

படகு விரந்தது.

மீன்றுநாள் கழித்து திலகன் வந்தான். எல்லாப் பகுதியிலும் வடிவலையின் இறப்புச் செய்தி பரவியிருந்தது. "என்னடாப்பா! அவனைக் கொண்டு போட்டார்கள்" என்றான்.

"நீ என்ன புதிதாய் அறிந்தாய்" என்று கனகன் கேட்டான்.

ஓவ்வொரு பெரிய மரணங்களின் போது பலவித கதகைகள் உலவுவது வழக்கம். "பெரிய" என்றது ஓரளவு அநியாயத் தன்மை கொண்டதகைக் குறிக் கும். "கரையில் பறிகொடுத்தது. பற்றிய விசாரணைதான் அவனை சாவில் தள்ள விட்டதுபோல் படுகிறதா." என்றான்.

வடிவலேக்கும் யாழ் பிரதேசப்பொறுப்பாளருக்கும் மத்தியில் முன்னமே கசப்புகள் இருந்தன. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் விசாரணை, அது இது என அவமானப் படுத்தி அவனை வகைவாக வரையச் செய்து விட்டார்கள். அதிருப்தியுற்ற அவன் விலகல் லெட்டரை கையளித்திருக்கிறான். அவன் அந்த இயக்கத்திற்கு விசுவாசமாக உழைத்தவன். ஓரூமுறை இவர்களுக்கு போட்டியாக முளகைக் கமுயன்ற சிறுகுழுவோடு முழுக்க டீல் பண்ணியவன் இவன் என்பர். போஸ்ட் ஓஃபீஸ், வங்கிக் கொள்ளை, சிவில் நிர்வாகம் குழப்பல் இவற்றில் சூறுசூறுப்பாக இயங்கிவந்த குழுக்களில் கமுரனின்

குழுவும் ஒன்று. அவன் வடிவவேளின் இயக்கத்ததை குரூபீ டத்தில் வதைத்து மரியாதை சலுத்து விந்தவன்.

ஐக்கியமின்மையால் தனித்துவத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல் தன் குழுவைப் போக்கிலே இயங்கி வந்தான். வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டமாக அரசு படகை வரூகிற பாதையில் கண்ணிவெடி வதைத்து விட்டு அரூகிலிருந்து பனங் காணியில் பல நாளாய் காத்துக் கிடந்தான். ஊர் அவன் முயற்சியை அறிந்திருந்தது. மோதிரக்கையால் குட்டு வாங்கணும் என்ற விசித்திரப் ஆசை அவனைப் பிடித்திருந்தது. நிலக்கண்ணி வெடிப்பில் சாதனை படத்தை அவ்வியக்கத்திற்கு அழைப்பு அனுப்பினான். 'வந்து வெடி ஏற்பாடுகளை பார்வையிட்டுக் குறைந்திருந்தால் திரிவிக்கச் சொல்லி கேட்டான்.

அந்த நேரம் இந்த வடிவவேளின் தலமையிலே ஒரு குழுவை இயக்கம் அனுப்பியது. எல்லாவற்றையும் சரி பார்த்தது. "திறமாக வதைத் திருக்கிறீர்கள்" என்ற குரூத்து திரிவித்தவன், எதிர்பாராத தரூணத்தில் இடும்பிலிருந்து துப்பாக்கியை எடுத்து குமரனை, நேரே சூட்டு விட்டு அகன்றான். சினிமாப் பட உலகம் போல இங்கயும் ...நடக்கிறது.

அவனை காம்பிலே வந்து பதிலளிக்கச் சொல்லி பொறுப்பாளர் கட்டாயப்படுத்திய போது அவன் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அவன் அந்த பொறுப்பாளர் சரே மதலே இவன் இயக்கத்தில் சரேந்தவன், சீனியரிட்டி. அவனை தோழர்கள் நரூங்கிய போது சயனடைகை கடித்து செய்தியாகி விட்டான். அதன் எதிரொலியாக அப்பகுதியிலிருந்து பல நண்பர்கள் விலகல் லெட்டரைக் கையளித்தார்கள். ஒரு வாரத்திலே கோட்டையாக இருந்த அப்பகுதி மறுப்பகை காட்டி நிற்கிறது.

எல்லா இயக்கங்களிலும் உள்ள குரூகும் இப்படி நடக்கும் குழப்பங்களை தடுத்து நிறுத்த ஒரு பலமான மலே அல்லது ஐக்கிய அமைப்பு கட்டப்படாமலே... இருந்தது. எனவே கட்டும்பாடற்ற போக்கில் நிகழும் குழப்பங்கள் தொடர்ந்தன. விடூதலைக் காணும்பிக்கையை அது பரூமளவில் சித்தைத்தது.

மணி இருவரூக்கும் ததே தண்ணி கொண்டுவந்தான். வளிய வந்த அவளின் அம்மா, "தம்பியைக் கண்டு கனகாலம்" என்று முகமன் விசாரித்தார்.

"இங்காலை அவ்வளவாக அலுவல் இருக்கவில்லையெக்கா" என்று மரியாதையாகப் பதிலளித்தான். மணியை அவன் ஏக்கத்தோடு பார்ப்பதை கனகன் பார்த்தான்.

அவள் அழகு திலகனை மயக்கியது. குழத்தில் முடிச்சும் போட்டு வாழும் காலம் வரூமா? என்ற எண்ணம் அவனை வாட்டியது.

வலையில் நாட்கள் போவது வகேமாகப் பட்டது.

அவன் வலையை கிளறிக் கொண்டிருந்த போது சலெவ்மணியும் தாயும் வாசிக்கசாலையில் படம் ஒபினம் என கிளம்பினார்கள். கமலம் அண்ணி விட்டை போயிருப்பாள் என நினைத்தான்.

வீடு அமைதியாகவிரூந்தது. உல்லாசமாக வாய் காதல் பாட்டொன்றை முணுமுணுத்தது. சலெவன் சிறிது தள்ளாட்டத்தோடு வந்தான். நிறையி 'கள் அடித்திருக்க வேண்டும்' "தம்பி இண்டகைக்கு சிறிது உள்ள போய் (ஆழ்கடல்)

வீட்டு ஒன்றைக் கட்டி ஓலையால் வயேந்து கொடுத்துத் தான். கண்களின் நிலைமை புரிந்ததால் அனடனும், நகுலனும் அவனைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்தார்கள். சோகத்தில் மிதக்கவே கண்கள் வீட்டை விட்டு வளையிறி கோவிலுக்குப் போனான். திரும்பும் போது நிறையக் கள்ளைக் குடித்து விட்டுப் போனான்.

கன நரேத்திற்கு பிறகே சூய நினவை வர தானும் ஒரு மிருகம் என்பதை உணர்ந்தான். அவனுக்கு வாழ்க்கை வறந்துப் போயிற்று. அவளை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவெ வடிகப்பட்டான்.

அடுத்துநான் அண்ணியும், அண்ணரும் வீட்டுக்கு வந்தார்கள்.

அவளால் 'அக்காவிடம் முறையிட முடியவில்லை. கண்கள் சிவந்திருந்தவளை 'கிடசைச் ச வாழ்வை நல்லபடியாய் அமைச்சுக் கொள்' என்று அவர் துறேறினார். உள்ளே இருவரும் சின்ற போது அவள் தன்னையறியாமல் அண்ணியின் தோளில் சாயந்து கொண்டா அழுதாள். அவன் அண்ணனோடு கததைத் துக்கொண்டு வளையிலே இருந்தான். 'அண்ணி' என உள்ளே வந்தபோது அவள் அழுதது அவனைக் குற்றவாணர் வில் தள்ளியது. 'டீ வசைச்சுக் கொண்டா வா' என்று அவளிடம் சொல்ல வந்தவன் "ஒன்றுமில்லை அண்ணி, சும்மா வந்தேன்" என்று விட்டு வளையிறினான். அண்ணி இருவருக்கும் தனீர் ஊற்றிக் கொண்டா வந்தார். இவர்கள் இருவரையும் பகிப்பண்கி கததைத் து விட்டு விடப்பற்றி போது "அக்கா" என கமலம் அவர் கையைப் பற்றினாள். "எடியே, என்னடி விசயம்" என்று அவளை இழுத்ததைத் து ரகசியமாக அவள் கண்களில் உரண்டு வந்த கண்ணிரைத் துவிட்டார். அவருக்கு உதவியாக நின்ற அவளின் பழைய ஞாபகங்கள் வந்தன.

"சீ என்னடா வாழ்வா' என அவனுக்கு மனம் வந்து போய் கிடந்தது.

செல்லனோடு தொழில் பார்ப்பதை விட்டு விட்டான். அவளுடன் முகம் கொடுக்க முடியாமையால் நரேம் சூமையாய் பொறிந்தது. நண்பர்களபை பார்க்க கரபை பக்கம் வளையிக் கிட்டான்.

அனடன் போர்ட்டிலே ஆட்களை நிறைத்துக் கொண்டா நின்றான். நகுலன் அவுட்போட் மோட்டரோடு இருந்தான். அவன் கன்கனையும் போர்ட்டில் ஏறச் சொல்லி கையைச் சதைத் தான். சிறிய அலைகளைக் கிழித்துக் கொண்டா லாவகமாக போர்ட் விரைந்தது. இதமான காற்று வீச கண்கள் பண்ணைப் பக்க நீர்ப்பரப்பை வடிக்கை பார்த்துக் கொண்டா வந்தான்.

பிக்கட் காசைச் சரேத்திற்கு அனடன் அவனுக்கு பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தான்.

"என்னடா விசயம்" என்று விசாரித்தான்.

'டயே' கடையொன்று போட விரும்புறன். நீங்க தான் உதவி செய்யணும்" அவன் கட்டான். அனரனுக்கு கண்கள் கலங்கின. எங்கோ பார்த்துச் சமாளித்துவிட்டு 'அவனை நரேில் பார்த்துச் சொன்னான். "டயே உனக்கில் லாததாடா மச்சான்" என்று அவன் தோள் மீது கையை வைத்தான். "ஞாயிறுக் கிழமை நரேம் வராமடா, அப்ப வாறமடா" என்றான். அரசியல் பற்றியும் திலகன் பற்றியும் கததைத் துவிட்டு அவன் விடப்பற்றினான்.

வீட்டு வந்தவன் “தொழில் இல்லாதது நடுக இருக்க முடியாது” என்று பலமாக யோசித்தான். ‘நண்பர்களிடமோ உறவுகளிடமோ கடன் வாங்கியாவது...சமாளிக்க வேண்டும். அவன்கை கண்டால் சிறிது பயத்துடன் ஏறெடுத்துப் பார்க்கிற அவளிடமும் நேரடியாக மன்னிப்புக் கேட்கிறது நல்லது போல் கேட்டது. கமலம் என்று கப்பிட்டான். அவன் குரல் கம்மியிருந்தது. விளக்கை ஏற்றிக் கொண்டிருந்தவள் திரும்பி அவனைப் பார்த்தாள். அவள் கண்கள்கைக் கொஞ்ச நேரம் பார்த்தாள்.

“உங்கப்பாவோட இனிமே தொழில் பார்க்கப் போறலை” என்றான். அவளுக்கு அக்கரையில்லாத விசயம் போல குசினிப் பக்கம் போக முயன்றாள். “அப்ப, எனக்கிருந்த குழப்பத்தில் கண்மண்தொரியாமல் குடித்துப் போட்டு வந்து. என்னமென்னித்து விடும்” என்று எங்கோ பார்த்துச் சொன்னான். மிருகம் என நினைத்த பின் மனிதன் என்று சொல்கிறான். அவளுக்கு வேடிகையைக் கட்டித் தந்து. அவள் எழுந்து போனாள். சாப்பிட்ட போதும் அருகருகே படுத்துத் திருந்த போதும் அவர்கள் மத்தியில் புதுமண்தம் பதிகள் என்ற நினைவு நிலவவில்லை. மாறாக பெரிய திரையே விழுந்து கிடந்தது.

வீட்டின் முன்புற வேலியோடு சேர்த்து சிறிய கொட்டில் ஒன்றை நண்பர் உதவியுடன் போட்டான். தாலியை கட்டிச் சொல்லி மும்முரமாக நின்ற வாசிகசாலையோ மற்றவர்களோ உதவிக் கு முன் வரவில்லை. கசப்பு சிழந்திருந்தது. அண்டன் வீட்டினர் கொஞ்சம் பணம் மாறி கடனாகக் கொடுத்துனர். மூர்கசேம, சில்லணும் கட்ட உதவினார்கள்.

அவன் நவாலி ஆட்களிடம் இருந்து சிறிய வள்ளமும் வலையும் வாங்கினான். கடனையும் ஒரே நேரத்தில் திறந்தான். மாப்பிள்ளை தன்னோடு சரிப்படா விட்டாலும் சபரன் என்று சில்லன் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டான். அவனின் இடத்திற்கு ராஜனை புதிதாக சேர்த்துக் கொண்டான். அன்றின் தம்பி நட்சேன்கன்கனோடு உதவிக் கு வந்தான். கலியாக இருக்காமல் பங்காளியாக இருக்கலாம்” என்று அவன் விருப்பம் தெரிவிக்கவே, அவர்கள் கடனாகக் கொடுத்துத் தபை பங்காக எடுக்கச் சொன்னார்கள். பிடிபடும் மீனில் அரவாசியாக இருவரும் பிரித்தார்கள். வியாபாரம் ஓரளவு நடக்க அவன் ஒரு பள்ளியானான்.

காலையிலேயே தொழிலால் வந்த கையோடு குளித்துவிட்டு சங்கானைச் சந்தகைக் கு ஒடினான். ஓவ்வொரு நாளும் மரக்கறிகள், மற்றும் மளிகைச் சாமான்களை வாங்கி சகைக்கிளில் கட்டிக் கொண்டு வந்தான். புத்து மணிக் கில்லாம் அவன் கடையில் புதிய மரக்கறிகள் வாங்கலாம் என்று கடகைக் கு நல்ல பெயரும் கிடைத்தது.

ஒருநாள் அண்ணி சாமான் வாங்க கடகைக் கு வந்த போது திலகனும் கட்ட வந்தான். இரவில் தொழில் பார்த்த அசதியோடு சந்தையில் இருந்து வந்த கையோடு வீட்டில் குந்து போல் கட்டப்பட்டிருந்த மண்திராந்தையில் படுத்துக் கிடந்தான். கடையில் சனம் குறைந்திருந்தது. அண்ணி “எடியே கமலம், எப்படியி வாழ்க்கை?” என்று கேட்டாள். அவள் முகமலர்ச்சியற்றிருக்கவே “ஏதும் பிரச்சினையோ” என்று ஆதரவாக கேட்டாள். அவளால் என்ன சொல்ல முடியும்? வெறும்னே சிரித்தாள். கன்கன் ஒரு மிருகம் என்றால் நம்புவாளா? அவளே கட்ட நம்ப எப்பிக் கஷ்டப்பட்டாள்? உவன் இப்பிடி நடந்துகொள்வான் என்று யாரும் முன்னர் சொல்லியிருந்தால் அவளும் கட்ட கடகைவரை நம்பியிருக்க மாட்டாள்.

திலகன் அவனோடு கதைத்த போது “என்னடாப்பா. நானும் உங்களபைப் போல்

வந்திருக்கலாம்” என வருத்தத்துடன் சொன்னான். “உன் ரை மகனை வளர்த்து எங்களிடம் அனுப்ப” என்று திலகன் சிரித்தான். அவனோட கதைத்த பிறகு கனகனுக்கு சிறிது ஆறுதலாக இருந்தது. விடபெற்ற பிறகு யோசித்தான். மனதில் குழப்பம் அதிகமாகிக் கொண்டுவந்ததை விட எல்லாவற்றையும் அவளிடம் கொட்டி விடுகிறதே நல்லது. விசயங்களை தெரிந்தே வறறுக்கட்டும். தொழிலால் வருகிற அவனை அணக்கைக் கவனேட்டியதில்லை. ஓரளவாவது முகம் கொடுத்து பசினால் போதும். இருக்கிற விடமுறை நாளிலும் குழப்பம் அதிகமானால் அவன் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தான்.

காற்று அன்று பலமாக வீசுவே.வந்த நட்சேனையும் திருப்பி அனுப்பியிருந்தான். பொதுவாக யாருமே தொழிலுக்கு போகவில்லை. வளேகைக்கே கடையைப் பட்டி விட்டு கமலமும் வந்தாள். தனீர் வதைத்துக் கொண்டு வந்து பக்கத்தில் வதைத்தாள். அதை எடுத்து அவன் ஒரு புறமாக வதைத்தான். “கமலம்” என கப்பிட்டான். என்ன? என்று கிட்டவே வந்து அவள் நின்ற போது கையைப் பிடித்து இழுத்தான். அவள் அவன் மலே சரிந்து விழுந்தாள். ‘என்று மணம் வீசுகிறதா?’ என மச்சை கவனமாக இழுத்து கவனித்தாள்.

“கமலம் உனக்கு நான் என்ற நிலையைச் சொல்லப்போறன் அதற்குப் பிறகு உன் இஷ்டம். உன்னை உன் விரும்பமில்லாமல் வற்புறுத்த மாட்டன்” அவள் அவனை சிறிது வியப்புடன் பார்த்தாள். “உன்னை பிபிக் காமல் பசே முடியும். ஆனால் நான் சொல்ல முழுதையும் களோமல் ஓடி விடுவாய் என்றதால் பிபித்திருக்கிறன். உனக்குத் தெரிய நியாயமில்லை. நான் ஒரு பண்ணை விரும்பினனான். அவளும் என்னை விரும்பினாள். அவள் எழுதிய கடிதங்களை எரிப்பதற்காய் எடுத்து வச்சிருக்கிறன். உனக்கு விரும்பமென்றால் நீ யே எரிச்சு விடு”. அவன் மலையில் கிடந்த சிறிய பிரவூண் பப்பைப் பையைக் காட்டினான். “உன்னை திடீர் ரெனே கட்டி வச்சு விட்டார்கள். மனக் குழப்பத்தில் குடிச்சுப் போட்டு வந்து பழிவாங்குறது போல் நடந்திட்டன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இனி நீ தான் எல்லாம்!, ஆறுதலாக இருக்க வேணும்” அவளை விடுவித்தான்.

அவள் அந்தப் பையை ஒரு தடவை பார்த்தாள். கடல் மனிதர்கள் ஒன்றில் மூரடர்களாயிருக்கிறார்கள். அல்லது பலவீனர்களாயிருக்கிறார்கள். ஓரளவு பப்பிப்பறிவு பெற்றவர்கள் கட்டி விதிவிலக்கில்லை. அவன் மார்பின் மலே அவள் சாயந்து கொண்டாள். அவன் கண்களில் சட்டான கண்ணீர் வந்தது. சமீகத்தலை மமே பாடாக கணும். அல்லது ஒரு இயக்கத்திற்கு ஓடி சமீகத்தலை எதிர்ப்போக்கியிருக்க வேண்டும். அவள், அண்பைப்பில் இருந்து விடப்படாது அப்படியே கிடந்தாள். அவன் மனம் சிறிது ஆறுதலப்பட தங்கிப் போனான்.

அவன் அண்ணி வீட்டப்போனபோது மச்சானும் இருந்தான். வளவு வலேக்கு மலோக அவனைக் கண்டு விட்டு சலெல்லமணி ஓடி வந்தாள். “அத்தான் அக்கா எப்படியிருக்கிறார்? வயிறு ஊதியா?” எனப் பகிடியாக கேட்டாள். பாபுவோடு இருந்த திலகனையும் அவள் கடகைக் கண்ணால் பார்த்தாள். ‘இருவரையும் எப்படிச் சரேத்து வைப்பது? என்று கனகன் யோசித்தான். கமலம் தான் சரியானவள்.

“நல்லாய் இருக்கிறாள்” என்றவன் ‘அண்ணி, மச்சானையும் குடும்பமாக பாரக் கவணேட்டாமா?’ என்று கேட்டான். தொடர்ந்து “இவளைப் போல ஒரு குட்டியைப் பார்த்து” என்று சொன்ன போது மணி “அக்கா வாறன்” என ஓடிவிட்டாள். தம்பியும்

அக்கினண்ணற்றில் யாரோ ஓரூத்தன் இறங்கி அவன் இடப்பில் உருகுதடம் மாட்டி, அவனை தபக கி தளோளில் பளோட்டகக் கொண்டு வர மனிதத்தனம் சதெத்துவிட்டது வளெய்யே எடுத்தாரர்கள் .

எதிர்ப்புறத்தில் தன்னுடைய மரவள்ளிப் பாத்தியில் இருந்து சிவகாமியம் மா கத்தினாள் . “இங்கே இரத்தக்கறை, தடிகள் முறிந்து கிடக்க. எடியே விசாலாட்சி உவங்கள் பிள்ளையை இங்கை பளோட்டு மல்லுக் கட்டியே இழுத்துக் கொண்டு போய்க் கிண்ணற்றில் பளோட்டிருக்கிறாங்கள்” விசாலாட்சியும் “ஓமணை, பட்டிச்சியை கொண்டுதான் பளோட்டாங்கள்” என்றாள் .

சுலளோவின் அயல்வீட்டுக் காரி சரசம்மா முணுமுணுக்கிற மாதிரி தளெரிவித்தாள் . “நளேறிரவு பிந்தியே இவன் வந்தான் . ஓரூ பன்னிரண்டரை ஓண்டு இருக்கும் . சண்டை நடந்தது . பட்டைச்சி அழுது கொண்டு இருந்தாள் . பாண் வாங்கியாடி என்று அவன் சத்தம் பளோட்டான் . அரத்த சாமத்தில் மபிரத்தி கடகைக் கு வளெளிக்கிட்டவள் இப்படிக் கிடக்கிறாள்” வருத்தப்பட்டாள் .

மபிரத்தி அவ்விடத்தாள் தான் . சிறிய வயல் வளெளியகைக் கடக்கிற அடுத்த கிராமத்தில் வீட்டு ஓன்று மலிவாகக் கிடகைக் வாங்கி குடியிருப்பை மாற்றிக் கொண்டவர் . அதிலயே சிறிய கடையும் வதைத் திருந்தார் . சிகரட்டை, மற்றும் இரவில், அவசரத்திற்கு சாமான் வாங்க அவர் கடகைக் குலனை ஆட்கள் ஓடுவார்கள் . ஓரளவு நியாயமாய் விற்றதால் கடகைக் கும் நல்ல பளே . பளெரிதாக லாபம் வதைத்து விற்ற காததால் கடவை வராமானம் பளோதியதாக இருக்கவில்லை . எனவே பகலில் பலரைப் பளோல் அவரம் மசேன் வளெலைக் குப் பளோய் வருவார் . குண்டு வீச்சு நடக்கும் பளோது மசேன் வளெலை எங்கே நடக்கும்? கடையில் தான் பளெரும் பாலும் நின்றார் . தமது கடவைப் பளெயர் அபிபட “பட்டைச்சி என்றவை கடகைக் கு சாமத்தில் வரவில்லை” என்றார் . “அதற்கிடையில் தான் கொண்டு விட்டார்கள்” என்று சரசம்மா தளத்தளத்தாள் .

ராஜன் தலையைக் கவிழ்த்திருந்தான் . ராணி, “என்றவை சுலளோ, ஐயளோ.சுலளோ . என்னடியம்மா இப்படிச் செய்து விட்டாய்” என்று கரனைத்து அழுது கொண்டு இருந்தாள் . கனகனுகும் துயரமாக இருந்தது . கொலை, கொலை என்று ஊர் அழுத்திச் சொல்லிற்று . அதில் அவர்கள்குக் கு இருந்த ஆத்திரம் தளெரிந்தது .

ராணியின் புருசன் பளூசன் செய்தியை விஜயனுகுத் தளெரியப்பட்டுத்தினான் . வானிலே பட்டியளூடன் வந்திறங்கிய அவன் முன்னசெசரிககையாக வாசிகசாலகைக் குழுவை அணுகினான் . அவன் இன்னளொரு இயக்கப் பிரதிநிதி . “நாங்க பிரதேபரிசளோதனை செய்ய விரும்புறம் அனுமதி தரவளெணும்” தலவைவர் வாயவைப் பளோத்திக் கொண்டு அழுதார் . “எங்களமை நின விசயங்கள்” என்றார் . “இரண்டு இரண்டரைகைக் கிடையில் திருப்பி ஓப்படவைப் பம்” என்றவன் “டயே வானில் ஏற்றுங்கடா” என கட்டளையிட்டவன் . ராஜனைக் கதைத்து செய்து முன் சீட்டில் ஏத்தினான் . சனம் கலையைத் தளொடங்கி விட்டது .

கனகன் அப்பட்டியே சந்தகைக் கு பளோய் விட்டான் . “சீ என்ன கொட்டிரம்? அவனுகுக் கு கமலம் மளே இனம் புரியாத காதல் வந்தது . சாமான் வாங்க வந்தபளோது நகுலனைகைக் குண்டான் . அவனும் அண்ணன் ரபு கடகைக் கு சாமான்கள் வாங்க வந்திருந்தான் . சகைக் கிளில் வதைத்துக் கட்டிக் கொண்டு இருவரும் திரும்பினார்கள் . வழியில் “டயே, நீ யாரயையும் விரும்பிரியா? என்று கட்டான் . அவன் சிரிக்க, “டயே யாரயையும்

காதலிச்சிடாததை பிறகு கஷ்டம்” என்றான் கனகன்.

“டயே உன் ர மாமன் வீ ட்டில் கசிப்பு பார்ட்டி நடந்ததாக கதகைக்கினம். உண்மையே?” என்று நகுலன் கேட்டான். ஃப்ரண்ட் ஆனாலும் அவன் இயக்கத்தில் இருப்பவன். அவன் கடமகைகள் வறோ என்று கண நேரத்தில் நினைப்பு வர, “தெரியலையே” என்று பதிலளித்தான்.

வீ ட்டுக்கு வந்தபின் “கமலம் நேற்று உங்கப்பன் தொழிலுக்குப் போகலையா?” என்று கேட்டான். போயிருக்கமாட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். நான் சொன்ன போதே. உங்க நண்பர்களிட சால்லியிருக்கலாம். ராஜன் அங்கே தான் இருந்திருப்பான்” என்றான்.

நாட்டு அரசியலை விட குடும்ப அரசியல் மோசமானதாகப் பட்டது. ஒருவளை நகுலனுக்குச் சால்லியிருந்தால் சூலோ தப்பியிருப்பாளோ? அல்லது அவள் அப்பாவியாக தானே போய் அந்த முடிவைத் தேடிக் கொண்டாளோ? விஜயனும் அச்செய்தி அறிந்து அவர்கள் வாசிக்கசாலகைக்கு வந்தான். “யார் வீ ட்டில் இருந்து கசிப்படித்தவன் என்று தெரியுமோ?” எனக் கேட்டான். “தெரியாது” என்று குழை சொன்னது.

“டயே, உங்களுக்காவது ஏதாவது தெரியுமா” என கனகன் தொட்டு நின்று பெடியள் சற்றைபார்த்துக் கேட்டான். அவர்களும் துப்புக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அவன் மௌனமாக இருந்துவிட்டு வீ ட்டே வந்தான்.

பெண் பிரதிநிதி போல் கமலம் கேட்ட கேள்விக் கு சரியான பதில் கனகனால் சொல்லமுடியவில்லை. “உண்மையில் அவள் கொல்லப்பட்டால் எவரும் ஒன்றும் செய்யப்போவதில்லையா?” சமீகக் கட்டுப்பாடுகளை என்னால் மீறமுடியவில்லை என கழிவிருக்கமாக நினைத்தான்.

“பெண்கள் அமைப்பு என்று ஏதாவது அமைத்து வழக்கு மன்றம் நடத்தாத வரகைக்கும் உடந்தையாக இருப்பது தொடர்பு போகிறது” என்றான் அவன். அவள் துயரத்துடன் சிரித்தாள்.

பின்னரேம், சவம் வந்துவிட்டதாக செய்தி வந்தது. மனம் களோமல் அவனும் சதெத் வீ ட்டுக்கு போனான். ராஜனை கிரியகைகள் செய்ய அனுமதித்திருந்தார்கள். அங்கே நகுலன், திலகன், லிங்கன் என நண்பர்களபார்த்துபோது அந்த விசயம் எல்லோரையும் பாதித்துவிட்டது தெரிந்தது.

“மச்சான், அண்ணி உன்னகைக் கப்பிட்டவ. போகக்கேகை வந்திட்டப்போ” என்றான் கனகன்.

புனிதத்துக்கு தம்பியை கனநாளகைக்குப்பிறகு கண்டபோது கண்ணிர வந்தது. அவன் வீ ட்டுக்கு துப்புரவாகப் போறதில்லை, என்று அறிந்தபோது அவளுக்குத் துயரமாக இருந்தது. “நீ யும் என்னபை போலாகிவிட்டாய்” என்று கரந்தான். அவன் என்ன பதில் சொல்வான்? கனகனைப்பார்த்து மெல்லச் சிரித்தான். அவர் குசினிக் குள் நுழைந்து தண்ணிரை அடும்பில் வதைத்தார்.

அவர்கள் திறந்த மண்விராந்தையில் இருந்தார்கள். பாபு அவன் மலே ஏறி பிச்சுப்

பிடூங்கிக்கொண்டு இருந்தான். கலாவை கனகன் தடுக்கி சமாளித்தான். படலையடியில் சலெவ்மணி அவர்களை அனுதாபத்தோடு பார்த்துவிட்டு கடந்துபோனான். தொழிலுக்கு ஆயத்தம் செய்திருந்த மூர்க்கேசு "தம்பி இண்டைக்கு கடலுக்குப் போகலையோ?" என்று கேட்டான். "மனசு சரியில்லை அண்ணை, போகலே" என்றான். அவன் திலகனை ஆதரத்துடன் பார்த்தான் 'தம்பி தீ வுப்பக்கமோ இப்போ?' என்று விசாரித்தான். 'ஓம்' என்று தலையாட்டியவன் பார்வை சலெவ்மணியைத் தொடர்ந்து போவதைப் பார்த்து கனகன் பெருமச்சு விட்டான்.

மூர்க்கேசு போன பிறகும் கனகரேமாய் அங்கே கதத்தைக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கிடையில் ஏதும் தனிப்பட கதகைக விரும்பலாம் என்ற நினைப்பு வர "அப்ப திலகன் நான் வாறன்" என்று விடைபெற்றான்.

அடும்படி அலுவல்களை மூடித்துவிட்டு வந்த கமலம் "அக்காவும், தம்பியும் என்னவாம்?" என்று கேட்டான். "வறேனென்ன அவவாக்கு அவன் மலே பாசம் கட்ட!" என்றான்.

"இயக்கத்தவிட்டு இவ்வளால் விலக மூடியாதா?" என்ற பழைய களேவியைத் திரும்பக் கேட்டான். "அவயள், விலகிறதை 'பிழை' என அரசியல் ரீதியாக விளக்கம் கூடக்கிறாங்கள். அப்படி வந்தாலும், சமீபம் நல்ல படியாய் இருக்கிறதா? என்ன?, சரியான முறையில் போராட்டம் விட்டாலும் எதிரியால் சாகாமுன், இவங்கள் ஒருத்தராக கொடுத்த அடிபட்டே சத்தெழுப்பியோடுவாங்கள்" என்றான். "சமீக விரோதிகள்" என்று ஆயுதப் பலம் மிக்க ஒன்று 'கூற்றச சாட்டை' வறே வதைது அடிக் கத்தொடங்கும். கள்ளர், பலவறே, கூற்றக் காரர்கள், பிடிக் காதவர்கள், மற்ற இயக்கக் காரர்கள் எல்லாரையும் ஒரு மட்டையிலே "சமீகவிரோதி இவர்" என்றும், ஒரு பட்டியலையும் எழுதி... மட்டையிலே எழுதி, தொங்கப் போட்டு விட்டு பரவலாகச் சூட்டு கொலறது தான் நடப்பெறுகின்றது. 'இயக்கம்' என்றால் எதிர் வினையாற்றும் என்ற சிறிய தடங்கல் இருக்கிறது. விலகினால் அதுவும் இல்லலை. ஏன்? தான் இப்படி பகமையை பாராட்டுறாங்களோ திரியவில்லை? இதனால், மக்கள், பட்டியள் உறவுகள் முறிகின்றன. சனங்கள் முற்போக்காக செயற்படாட்டி... சீ ரழிவு தான்". அட, நான் கட்ட அரசியல் பசேுகிறனே? என்றும் நினைத்தான். அவன் பசேுவது ஒன்றுமே விளங்காததால் அவள் அவன் அணைப்பில் உறங்கிப் போனான்.

அடும்பத்தான், அயலுக்குள் ஓரே களபேரமாக இருந்தது. இரப்போல, தீ வுச் சனெறிக் கு சனெற திலகன் எம் 80 கண்ணிவட்டியை சிக் பண்ணும் போது தற் செயலாக ஒன்று வட்டித்ததில் படுகாயமடைந்திருந்தான். அவனோடு நின்ற ஒருத்தன் இறந்துபோனான். சீ ரியசான அவனை அவசர அவசரமாக பெரியாஸ்பத்திரிக் கு கொண்டோடினார்கள். தீ வுப்பட்டியள் சிலர் திரும்பும் போது புனித்ததுக்கு செய்தியைத் தெரியப்படுத்துதினார்கள்.

அண்ணி அழுகொண்டிருந்தாள். வாசிகசாலையும் மூர்க்கேசுவும் காரைப் பிடித்துக் கொண்டு அவளை ஏற்றிக் கொண்டு விரைந்தார்கள். கனகன், அன்டன், நகலன் இன்னும் பலர் சகைக்கிளில் பறந்தார்கள். அந்தப் பகுதி முழுவதும் பரபரப்பாகி இருந்தது.

ஆஸ்பத்திரியிலும் அண்ணி அழுகுது பலருக்கு துயரமாக இருந்தது.

வார்ட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட திலகனை பாரக்க அனுமதித்தார்கள்.

மெல்ல கண்திறந்த அவன் "அக்கா, நீ சந்தோசமாயிருக்கணும்" என்றான். கனகனைப் பார்த்தான். "மச்சான் உனக்கு மகன் பிறந்தால் என்றை பெயரை வையடா?" என்று கேட்டவன் பதிலை எதிர்பாராமல் முருகசேுவை நோக்கினான். அன்டன் கையைப் பிடிச்சுக் கொண்டவன் அப்படியே கண்கள் சீராக மிச்சடங்கிப் போனான்.

சத்தவீட்டை வாலயைமன் பகுதியில் நடத்த அனுமதித்தார்கள். மற்ற சகோதரர்கள் எல்லோரும் வந்தார்கள். ரத்தப் பாசம் சாதியங்களை எல்லாம் மீறியது.

வாசிகசாலையும் பெடியளும் தோரணம் கட்டி விமரிசையாக நடப்பெறச் செய்தார்கள். மணியைப் பாரக்கும் போது கனகனுக்கு துக்கம் வந்தது. அவளுக்குத் தெரியாமலே ஒரு காதல் புத்தைந்து போனது. சிலவேளை, அவளும் சாடமை மடையாக புரிந்தும் இருக்கலாம்.

லிங்கன், அன்டன் எல்லோரும் கனகன் வீட்டிலே கனநேரம் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரும் விடப்பெற்ற போதும் துயரச்சிழல் கும்மறை தயேருந்தது. தெரிந்தவர், அறிந்தவர், உறவினர், இறந்தால் அந்த வலி லேசிலே மறைவதில்லை.

சுலோவின் கொலையை துப்புத்துலக்களந்த அமைப்பும் முன் வராததால் விஜயனுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாதிருந்தது. 'சந்தர்ப்பம் வரும் போது கவனிக்கிறமடா' என்று ராஜனைக் குறித்து ஆத்திரப்பட்டான், கறுவிக் கொண்டான்.

அநியாயத்தை அறிந்தோ அநியாமலோ வாசிகசாலையை அமைப்புகள் ஆதரிக்கும் வரையில் சந்தர்ப்பங்களும் லேசில் வரப்போவதில்லை. மற்றத் தோழர்கள் ராஜனை அநியாமல் தடுக்க, அவன் 'கண்டிப்பை' வறே கயாளவணை பிடிருந்தது. இரண்டு மின்று நாள் கழிய ராஜனை விட்டுவிட்டார்கள்.

ராஜன் குலனையை விட்டு வாலயைமன் பகுதிக்கே வந்து விட்டான்.

பின்னரேம் போல, கரையக்கமிருந்து வறே ஒரு களபேரம் ஏற்பட்டது. அக்கரையிலிருந்து இயக்கப் பெடியள் சிலர் ஆயுதங்களுடன் தனிப்போர்ட்டில் ஏறினார்கள். துரத்தில் சூற்றிக் கொண்டிருந்த ஹலெலி அவர்களையைக் கவனித்து விட்டு ...விரரென்று விரைந்து வந்தது.

மாலையை, மங்கி வருகிற நேரத்தில்... அது, அராலித்துறையில் நெருப்பு மழையைப் பொழிந்தது. கட்டம் விழுந்ததிதது ஒடியது. யாரோ ஒருவன் நிலத்தில் படுத்துததைப் பார்த்துவிட்டு பலர் நிலத்தில் படுத்துதார்கள். மினிபஸ் ஒன்று ரிவரேசில் குடிமனைப் பக்கம் வந்து நின்றது. 'போட்டில் வந்த பெடியள் மினிபஸ்ஸில் ஏறி தப்பிவிட்டார்கள். வாடிப்பக்கம் பதுங்கிய வர்த்தகர் ஒருவரின் மகன் வயிற்றில் சிட்டுபட்டு இறந்தான். இருவர் காயமடைந்தார்கள். இந்த சம்பவங்களால் இரவூ கடலில் தொழிலுக்கு யாரும் செல்லவில்லை.

'மணியை ராஜனுக்கு கட்டிக்கொடுக்க இருக்கினம்' என்ற செய்தியை கமலம் கொண்டு வந்தாள். "அவள் என்ன சொல்கிறாள்?" என்று முட்டாள்தனமாக கேட்டான். கமலம்

நபி தனமாகப் பார்த்தான். “அவளும் கழுத்தை நீட்டுறாள்” என்றான்.

அவர்களுக்கு அறிவிக் காமலே ஊருக்கும் பரவலாகத் தெரியாமல் ஒரு சிலரோடு ஐயனார் கோவிலில் தாலிகட்டல் நடந்தது. கனகளுக்கு சொல்வதை வணேட்டு மென்றே தவிர்த்துவிட்டார்கள்.

‘வாசிகசாலை இளிச்சவாயாய் இருக்கிறதால் தான் இப்பி எல்லாம் நடக்கிறது’ என்று நினைத்தான். ஓவ்வொரு செயலிலும் முற்போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிற முறையில் வாசிகசாலையை பலமான அமைப்பாக மாற்ற வணேட்டும். அது நியாயமற்ற செயல்களுக்கு காவடி தடுக்கிறதை அறவே ஒழிக்கவேண்டும். “நானும் பொதுச்சுவையில் ஈடுபட்டால் தான் இதெல்லாம் முடியும்!..” எனப்பட்டது.

தலைவர் பரமசேலும் ஓரளவு அநியாயத்தை எதிர்க்கிறபோக்கு இருந்தது. இங்கிருக்கும் வாசிகசாலையை குலனை வாசிகசாலை மற்றும் தொழில் பார்க்கிற இடத்திலுள்ள வாசிகசாலையை எல்லாவற்றையும் தொடர்புபடுத்தி ஒரு இணைப்பைக் கண்டாகவேண்டும். ஒரு ‘பொதுவான கமிட்டி’யை உருவாக்கவேண்டும். ஆதவதைத் திரட்டுவதன் மூலமே அதை சாதிக் கமுடியும் என்று நம்பினான்.

அண்டனும் நகுலனும் தமக்கு தெரிந்த நண்பர், உறவினர் என கததைத் து ஆதரவதைத் திரட்டினர். அவனும் சந்தகைக்கு வருபவர்கள் மூலமாக முயன்றான். தொடர்புகளை செப்பனிட்டான். பரமசேடன் கததைத் தபோது ஆச்சரியப்பட்டான். அவனுக்கும் அவன் ரை நண்பர்களுக்கும் கல்யாணத் தொடர்புகள் பரவலாக இருந்தன. அவர்கள் முயற்சிக்கு முழுமையாக ஆதரவளிப்பதாகக் கூறினான்.

நாடகம், கடல் பாடல்களை சேகரிப்பது, வாசிகசாலையில் பணிகள் தயைல்வகுப்பு, கயிறு திரித்தல் போன்ற வேலை வாய்ப்புகள் வளைப்பதுமாக. அவர்கள் திட்டம் விரிவாகவிரும்பினர்.

கூடவே, அயலிலிருந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு சிறுவர்களை அனுப்புவதற்கும் போராட்டம் இவையெல்லாம் நடப்பெறலாயின. முன்னர் சாதாரணமான வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்த சாதியினர் இவர்களின் எதிர்ப்பின் முன்னால் பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது.

இனிவரும் சந்ததி, பழைய கஷ்டங்கள் சிலவற்றைப் பற்றாதுபோல் படுகிறது. பல நம்பிக்கை விதகைகள் உரமாக விதகைக் கப்பட இருவரின் மரணங்கள் காரணமாகின.

சுலோவின் படத்தை குலனை, வாசிகசாலையில் மாட்டியது. மலர் மாலையுடன் அப்படம் பப்பர் வாசிக்கும் பகுதியில் பார்வையில் படக்கூடிய முறையில் இருந்தது. இதில் பிறந்த திகதி, கொலையுண்ட திகதி, என கூறிப்பிட்டு இருந்தது. ‘ஆண்பணை வாதத்தை கடைப்பிடியாது வாசிகசாலையை அநியாயத்துக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கவேண்டும்’ என்ற இளைஞர்களின் குரலுக்கு சுவைசாயத்திருந்தது.

‘சாதித்தன்மையை வெறுத்தவன்’ என்பதால் திலகன் ரை படத்தை இவர்கள் வாசிகசாலையில் மாட்ட வதைத் திரும்பினர்.

அந்தப் படங்களைப் பார்க்கிறபோது அவனுக்கு பழைய ஞாபகங்கள்.... மீண்டன!

000000 000000:00000000 0000000000 (5)

Written by - க஢ல்புத் திரன் -

Monday, 24 December 2018 22:11 - Last Updated Monday, 24 December 2018 22:13

உ஢லில் அஞ்சலிக்஑ும் பரவசம் ஓ஢ி மறநைந்தது.

- முற்றும் -